

בש"פ 2655/21 - לית גאזי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2655/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: לית גאזי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בשם המבקש: עו"ד יוסף סלימאן

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט א' הימן) מיום 23.2.2021 בעמ"ת 39261-02-21, בגדרו התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב - יפו (כב' השופט ע' יהב) במ"ת 1170-02-21.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 וכן התפרצות לבית מגורים וגניבה לפי סעיפים 406(ב) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 18.2.2021 דחה בית משפט השלום את בקשת המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים והורה על שחרורו בתנאים מגבילים. בית המשפט סבר כי עילת ההימלטות מאימת הדין שקיימת בעניינו של המבקש באותו לא צריכה לעמוד לו לרועץ בשקילת חלופת מעצר. בית המשפט קבע כי ניתן לאיין את עילות המעצר של מסוכנות ושל הימלטות מאימת הדין על דרך של ערבויות משמעותיות.

3. על החלטה זו עררה המשיבה לבית המשפט המחוזי, וזה קיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בהחלטתו, עמד בית המשפט על חומרת עבירת ההתפרצות לבית מגורים המיוחסת למבקש והסכנה

עמוד 1

לשלום הציבור בעטיה; על הרשעתו הקודמת בעבירות ביטחוניות בגינה נדון ל-23 חודשי מאסר בפועל; על המסוכנות הנשקפת ממנו; וכן על החשש מהימלטות המבקש.

4. המבקש לא השלים עם החלטה זו, והגיש את הבקשה שלפני - אשר מנוסחת כערר. בבקשה, טוען המבקש כי שגה בית משפט קמא בכך שנתן משקל יתר לעובדת היות המבקש תושב הרשות הפלסטינית. על פי הטענה, את המסוכנות הנשקפת מן המבקש ניתן לאיין באמצעות חלופות שונות, כפי שסבר בית משפט השלום. כמו כן טוען המבקש כי מיוחסת לו עבירת התפרצות בודדת, שלא בוצעה בתחכום, באופן שמחליש אף הוא את טענת המסוכנות.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, בהחלטת בית משפט השלום ובהחלטת בית המשפט המחוזי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" בהליכי מעצר תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות כגון חשש לעיוות דין, פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, או פגיעה שאינה מידתית בזכויות המבקש (בש"פ 2212/21 שמר גלמן נ' מדינת ישראל (4.4.2021)).

6. הבקשה שלפניי, המנוסחת כערר ולא כבקשת רשות לערור, אינה מעלה שאלה משפטית עקרונית החורגת מענייני הפרטני של המבקש והאמור בה אינו מגלה שאלה מסוג זה או נסיבה חריגה המצדיקה דיון במעצרו של המבקש ב"גלגול שלישי", ומשכך דינה להידחות.

מעבר לכך, גם לגופה, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא. כפי שהדגיש בית המשפט המחוזי בהחלטתו, העילה למעצר המבקש אינה אך חשש להימלטות, אלא השילוב של כלל הנסיבות בעניינו. המדובר בתושב השטחים, בעל עבר ביטחוני, אשר נכנס לישראל על מנת לבצע עבירות חמורות ואכן ביצע עבירות אלה תוך סיכון תושבי המדינה. נסיבות אלה, ולא רק עובדת היותו תושב הרשות הפלסטינית, מקימות עילת מסוכנות המצדיקה את ההחלטה להותיר את המבקש במעצר (ראו והשוו: בש"פ 1490/21 אלפקיה נ' מדינת ישראל (4.3.2021)).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' באייר התשפ"א (20.4.2021).

ש ו פ ט